

Επισημάνσεις από μια αναμονή...

Κύριε διευθυντά

Είναι Τετάρτη. Δύο ημέρες μετά τα Χριστούγεννα. Το επεισόδιο εκτυλίσσεται στο μοντέρνας κατασκευής κατάστημα της Εθνικής στην Κηφισιά. Πελάτης κι εγώ για να πληρώσω το ενοίκιο της κατοικίας μας.

Ωρα εκδόσεως του δελτίου μου προτεραιότητας 11.19 π.μ. Αριθμός 236. Αριθμός εξυπηρετούμενου πελάτη στις 11.19 π.μ. ο 106. Κουράγιο, εαυτέ μου. Τα καθίσματα για τους αναμένοντες 40. Όλα κατελημμένα. Κάποιοι κάθονται στα σκαλοπάτια. Κάποιοι ορθοστατούν. Περισσότερες κατά τι οι κυρίες. Μεσήλικες ή και πάνω. Εκφώνηση του 236 στις 13.44. Αναμονή 2 ώρες και 25 λεπτά ακριβώς. Η κατοικία μας να 'ναι καλά.

Την πρώτη ώρα την πέρασα διαβάζοντας «Τα Νέα». Εχουν να κυκλοφορήσουν πολιτικές εφημερίδες από την περασμένη Παρασκευή-Σαββάτο. Το σταυρόλεξο, ύστερα από εσωτερική διαμάχη, προτίμησα να το αφήσω για το βράδυ. Ετσι άρχισα να καζεύω. Ωσοιου ξαφνικά συγκεντρώθηκε η προσοχή μου στην εικόνα μπροστά

μου (καθόμουν στο πλάι). Από όλους που περιμεναν τη σειρά τους, κανένας δεν έκανε κάτι. Ολοι/-ες ασάλευτοι/-ες, αδιάφοροι/-ες, αφηρημένοι/-ες. Οσην ώρα έμεινα στην τράπεζα πρέπει να πέρασαν και να περιμεναν καμιά διακοσοριά πρόσωπα. Από όλους αυτούς δεν υπήρξε ούτε ένας που να διάβαζε εφημερίδα ή κάτι άλλο. Δύο εξαιρέσεις: δίπλα μου ένας, θα έλεγα, εβδομηντάρης, με πλούσιο κάτασπρο γένι και κοτσίδι, διάβαζε κατά διαστήματα τεύχος της Selection. Και μία νεότερη κυρία διάβαζε από βιβλίο όλην την ώρα (είχε αριθμό 232). Μ' αυτά και μ' αυτά πέρασε η ώρα. Και με επανερχόμενη πολλές φορές τη σκέψη: les autés οι πολλές

και πολυήμερες διακοπές στην έκδοση των εφημερίδων να τις σκοτώνουν; Και όχι τίποτα άλλο. Ειδικώς για τους μη αναγνώστες των εφημερίδων της Τετάρτης, δεύτερης ημέρας μετά τα Χριστούγεννα. Εχασαν πολλά λεκτικά μαργαριτάρια. Οπως π.χ. τη μεγαλόπνοη έκφραση του Ευρωπαϊού επιτρόπου μας Δημήτρη Αβραμόπουλου. «Η αλληλεγγύη δεν μπορεί να είναι a la carte...». Ναι, ναι! Θα πάρω το πιάτο της ημέρας!

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ
Κηφισιά